29-06-2016 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

" మధురమైన పిల్లలారా - ఇప్పుడు మీరు సత్య - సత్యమైన రాజయోగులు, మిమ్ములను రాజఋషులని కూడా అంటారు, రాజఋషులనగా పవిత్రమైనవారు "

ప్రశ్న :- పిల్లలైన మీరు మనుష్యులను మాయా రూపీ రావణుని ఊబి నుండి ఎప్పుడు వెలికి తీయగలరు? సమా :- ఎప్పుడైతే మీరు స్వయం ఆ ఊబి నుండి బయటపడ్తారో అప్పుడు మనుష్యులను వెలికి తీయగలరు. ఊబి నుండి బయట పడిన వారి గుర్తు - ఇచ్ఛా మాత్రం అవిద్య(కోరిక అంటే ఏమిటో తెలియనివారు). ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇంకేవీ గుర్తు రాకూడదు. మంచి దుస్తులు ధరించాలి, మంచి-మంచి పదార్థాలు తినాలి,......... ఈ ఆశ ఉండరాదు. మీరు పూర్తిగా వనవాసములో ఉన్నారు. ఈ శరీరాన్ని కూడా మర్చిపోయి, నాది ఏమీ లేదు, నేను ఆత్మను,........ ఇలా ఆత్మాభిమానులుగా అయిన పిల్లలే రావణుని ఊబి నుండి మనుష్యులను వెలుపలికి తీయగలుగుతారు.

పాట :- మీరు ప్రేమ సాగరులు,................. (తూ ప్యార్ కా సాగర్ హై,...............)

ఓంశాంతి. ఎప్పుడైనా పాట వినిపించినప్పుడు, దాని అర్థము ఏమిటో కూడా పిల్లలను అడిగేవారు. ఇప్పుడు చెప్పండి - మీరు ఎప్పటి నుండి మార్గమును మర్చిపోయారు? (ద్వాపర యుగము నుండి అని ఎవరో చెప్పారు, మరొకరు సత్యయుగము నుండి అని చెప్పారు) ద్వాపర యుగము నుండి మర్చిపోయామని ఎవరు చెప్పారో అది తప్పు. సత్యయుగము నుండి మార్గాన్ని మర్చిపోయారు. మార్గమును తెలియజేయువారు మీకిప్పుడు లభించారు. సత్యయుగములో దారిని చూపించేవారిని గురించి ఎవ్వరికీ తెలియదు. అక్కడ తండ్రిని గురించి ఎవ్వరికీ తెలియదు. అనగా మర్చిపోయారు. ఇలా మర్చిపోవడం కూడా డ్రామాలో నిశ్చితమై ఉంది. మళ్ళీ ఇప్పుడు దారిని చూపేందుకు తండ్రి వచ్చారు. "ప్రభూ! మార్గమును చూపమని అంటారు కదా! మనము సత్యయుగము నుండి తండ్రిని మర్చిపోయాము. మన బుద్ధిని నడిపించేందుకే తండ్రి ప్రశ్నిస్తారు. ఈ జ్ఞానమే భిన్నమైనది కదా! తండ్రి ఒక్కరు మాత్రమే జ్ఞానసాగరులు. తండ్రి సన్ముఖములో అర్థము తెలిపిస్తున్నారు - జ్ఞానసాగరులు, సుఖసాగరులు నేనొక్కరిని మాత్రమే. ఖచ్చితంగా పతితపావనులు కూడా వారొక్కరేనని మీకు కూడా తెలుసు. దీనిని భక్తిమార్గములోని వారు కూడా అంగీకరిస్తారు. శాంతిధామము మరియు సుఖధామాలే పావన ప్రపంచాలు. సుఖధామము, దు:ఖధామము రెండూ సగము-సగము ఉంటాయి. దీనిని గురించి పిల్లలకు బాగా తెలుసు. తండ్రి ప్రేమసాగరులు కనుకనే వారిని తండ్రీ!(ఫాదర్) అని ప్రేమతో పిలుస్తారు. కానీ వారెవరో ఏ విధంగా వస్తారో మర్చిపోతారు. ఇది 5 వేల సంవత్సరాల మాట. అప్పుడు దేవీ దేవతల రాజ్యముండేది. సత్యయుగములో సద్గతి ఉంటుంది. మరి దుర్గతి ఏ విధంగా అవుతుందో ఎవరు చెప్తారు ? తండ్రియే వచ్చి వివరిస్తారు - ద్వాపర యుగము నుండి మీకు దుర్గతి మొదలయ్యింది. అందుకే నన్ను పిలుస్తారు. ఇదేమీ కొత్త విషయము కాదని మీకు అర్థమయ్యింది. తండ్రి కల్ప-కల్పము వస్తారు. ఇప్పుడు నిరాకార తండ్రి ఆత్మలకు అర్థం చేయిస్తారు. ఎవ్వరికీ తమ ఆత్మను గురించి తెలియదు. నా ఆత్మలో పూర్తి పాత్ర నిండి ఉందని, నేను అనేకసార్లు ఇలా అయ్యానని, పాత్రను అభియించానని............ ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ అనరు, ఎందుకంటే వారికి డ్రామాను గురించి తెలియనే తెలియదు. లక్షల, వేల సంవత్సరాలని అన్నా ఇది డ్రామాయే కదా! డ్రామా రిపీట్(పునరావృతము) అవుతుంది. ఇలా చెప్తారు

కదా! ఈ జ్ఞానము తండ్రియే పిల్లలకు సన్ముఖములో వచ్చి ఇస్తున్నారు. ఈ నోటి ద్వారా మాట్లాడుతున్నారు. మిమ్ములను శివబాబా బ్రహ్మాబాబా ద్వారా తనవారిగా చేసుకొని బ్రాహ్మణులుగా తయారు చేశారని మీకు తెలుసు. శివబాబాకు ఇతడు పుత్రుడే కాక పత్ని కూడా అయ్యాడు. ఎంతమంది పిల్లలను సంభాళన చేయవలసి ఉంటుందో చూడండి. పురుషుడైనందున పిల్లలను సంభాళన చేయమని సరస్వతిని సహయోగిగా చేశారు. ఈ విషయాలు శాస్త్రాలలో లేవు. ఇవి ప్రాక్టికల్ విషయాలు. తండ్రియే రాజయోగమును నేర్పిస్తారు. ఎవరికి రాజయోగమును నేర్పించారో వారు రాజులుగా అయ్యారు. 84 జన్మలలోకి వచ్చారు. బైబిల్, ఖురాన్, వేదశాస్త్రాలు మొదలైనవి అనేకమంది చదువుతారే కానీ కొద్దిగా కూడా అర్థము చేసుకోరు. మీరిప్పుడు తత్వయోగులు కారు. మీది తండ్రితో యోగము అనగా తండ్రిని స్మృతి చేస్తారు. మీరిప్పుడు రాజయోగులు, రాజఋషులు అనగా యోగి రాజులుగా అయ్యారు. పవిత్రమైనవారినే యోగులని అంటారు. స్వర్గ రాజ్య భాగ్యాన్ని తీసుకునేందుకే మీరు యోగులుగా అయ్యారు. తండ్రి మొట్టమొదట - పవిత్రులుగా కండి అని చెప్తారు. పవిత్రమైనవారి పేరే యోగి. మీరందరూ రాజయోగులు. ఇవి బ్రహ్మ ముఖవంశావళి బ్రాహ్మణులైన మీ విషయాలు. మీకు రాజయోగాన్ని నేర్పిస్తున్నారు అనగా మీరు విద్యార్థులే కదా! విద్యార్థులు టీచర్‌ను ఎప్పుడైనా మర్చిపోతారా? శివబాబా మనలను చదివిస్తున్నారని మీకు తెలుసు. కానీ మాయ మరలా మరిపింపజేస్తుంది. మీరు మిమ్ములను చదివించే టీచర్‌ను మర్చిపోతారు. భగవంతుడు చదివిస్తున్నాడని అర్థం చేసుకుంటే నషా ఎక్కుతుంది. ఐ.పి.యస్ చదివేటప్పుడు వారికి ఎంత నషా ఎక్కుతుంది! పిల్లలైన మీరు 21 జన్మల కొరకు ఈ రాజయోగ విద్యను చదువుతున్నారు. అక్కడ మరలా చదవాల్సి ఉంటుంది. రాజ విద్యను, అక్కడి భాష మొదలైనవి కూడా నేర్చుకోవాల్సి ఉంటుంది.

సత్యయుగము నుండి మనం ఈ మార్గాన్ని మర్చిపోవుట ప్రారంభిస్తామని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. తర్వాత ఒక్కొక్క జన్మలో ఒక్కొక్క మెట్టు క్రిందికి దిగుతారు. ఎలా మనము ఎక్కుతామో ఎలా దిగుతామో మొత్తము మీకు గుర్తుంది. ఈ మెట్లను(సీఢీని) బాగా గుర్తు చేసుకోండి. 84 జన్మలు పూర్తైనాయి. ఇక ఇప్పుడు మనము వెళ్ళాలి కనుక చాలా సంతోషము కలుగుతుంది. ఇది అనంతమైన నాటకము. ఆత్మ ఎంతో చిన్నది. పాత్ర అభినయిస్తూ-అభినయిస్తూ అలసిపోయినప్పుడు, బాబా! మార్గమును చూపించినట్లయితే మేము విశ్రాంతిని పొందుతాము, సుఖ-శాంతులను పొందుతామని ఆత్మ తండ్రిని పిలుస్తుంది. మీరు సుఖధామంలో ఉన్నప్పుడు మీకు అక్కడ సుఖ-శాంతులు ఉంటాయి. అక్కడ ఏ విధమైన గొడవలు, గలాటాలు ఉండవు. ఆత్మకు శాంతి ఉంటుంది. శాంతి లభించు స్థానాలు రెండు. ఒకటి శాంతిధామము మరొకటి సుఖధామము. దు:ఖధామములో అశాంతి ఉంది. ఇది చదువు. బాబా పిల్లలను వయా శాంతిధామము, సుఖధామములోకి తీసుకెళ్తున్నారని మీకు తెలుసు. మీరు అడగవలసిన అవసరము లేదు. ఇక్కడకు పాత్ర చేసేందుకు వచ్చామని, తిరిగి వెళ్ళాలని మీకు తెలుసు. మీకు ఈ సంతోషము ఉంటుంది. కేవలం శాంతి లభిస్తోందనే సంతోషం కాదు. మనకు ఎంతో ఆనందం, సంతోషము కలుగుతాయి. తండ్రిని స్మృతి చేయుట ద్వారా వికర్మలు వినాశనమవుతాయని మనకు తెలుసు. మా మనసుకు శాంతి లభించాలని కొందరంటారు. ఈ పదము కూడా తప్పే. మన వికర్మలు వినాశనమవ్వాలని మనము తండ్రిని స్మృతి చేస్తాము. మనస్సు సదా శాంతిగా ఉండలేదు. కర్మ చేయకుండా ఉండలేరు. అయితే అనుభూతి కలుగుతుంది. తండ్రి

ద్వారా పవిత్రత, సుఖ-శాంతుల వారసత్వమును తీసుకుంటామన్నప్పుడు సంతోషము కలగాలి. దీని పేరే దు:ఖధామము. ఇందులో సుఖము ఉండదు. మనుష్యులు శాంతిధామము, సుఖధామాలను మర్చిపోయారు. కనుక ఎవరి వద్ద చాలా ధనముందో వారు సుఖంగా ఉన్నామని భావిస్తారు. సన్యాసులు ఇల్లు-వాకిళ్లు మొదలైన వాటిని వదిలి అడవులకు వెళ్తారు. అక్కడ ఏ విధమైన హంగామా లేదు. కనుక ఇంత శాంతి లభిస్తుంది. కాని అది అల్పకాలము కొరకే. ఆత్మ స్వధర్మము ఏదైతే ఉందో, అందులో మీరు శాంతిగా ఉంటారు. ఇక్కడ ప్రవృత్తిలోకి రావలసిందే. పాత్రను అభినయించవలసిందే. ఇక్కడకు కర్మలు చేసేందుకే వస్తారు. ఆత్మ అవశ్యముగా కర్మలోకి రావలసే ఉంటుంది. ఇదంతా అనంతమైన తండ్రి అర్థం చేయిస్తున్నారని పిల్లలైన మీరు అర్థము చేసుకుంటున్నారు. నిరాకార భగవానువాచ - ఇప్పుడు మీరు ఆత్మలని, మీ తండ్రి పరమాత్మ అని తెలుసుకున్నారు. పరమ - ఆత్మ అనగా " పరమాత్మ." వారిని ఆత్మ పిలుస్తుంది. ఆ తండ్రియే సర్వుల సద్గతిదాత. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్తున్నారు - పిల్లలూ! దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వండి. ఇదే కష్టము. అర్థకల్పము నుండి ఏర్పడిన మలినాలు స్మృతి ద్వారానే తొలగిపోతాయి. మీరు సత్యమైన బంగారంగా తయారవ్వాలి. సత్యమైన బంగారములో కల్తీ కలిపిన తర్వాత ఆభరణాలు తయారు చేస్తారు. అలాగే మీరు వాస్తవానికి సత్యమైన బంగారముగా ఉండేవారు. తర్వాత మీలో మలినాలు కలుస్తూ వచ్చాయి. ఇప్పుడు మేము పాత్రను అభినయించామని, ఇక తండ్రి ఇంటికి వెళ్తామని మీ బుద్ధిలో ఉంది. విదేశాల నుండి స్వదేశానికి (మాతృదేశానికి) తిరిగి వస్తున్నప్పుడు ఆనందము కలుగుతుంది కదా. అలా మీకు కూడా ఆనందము కలుగుతుంది. బాబా మన కొరకు స్వర్గాన్ని తీసుకొచ్చారని మీకు తెలుసు. అనంతమైన తండ్రి ఇచ్చే బహుమతి అనంతమైన రాజ్యభాగ్యము అనగా సద్గతి. సన్యాసులు ముక్తి అను బహుమతినే ఇష్టపడతారు. ఎవరైనా మరణించినట్లయితే స్వర్గస్థులయ్యారని అంటారు. జ్యోతిలో జ్యోతి కలిసిపోయిందని, అందులోనే ఆత్మలన్నీ కలిసిపోతాయని సన్యాసులంటారు. కానీ అది ఆత్మలైన మనము నివసించే స్థానము. అంతేకానీ అందులో అన్ని కలిసిపోయేందుకు అది జ్యోతి కానీ, అగ్ని కానీ కాదు. బ్రహ్మతత్వము అనగా మహాతత్వము. అందులో ఆత్మలుంటాయి. తండ్రి కూడా అక్కడ ఉంటారు. వారు కూడా బిందువే. ఎవరికైనా బిందువు సాక్షాత్కరమవుతే వారు ఏమీ అర్థము చేసుకోలేరు. బాబా! స్మృతి చేయుటకు చాలా కష్టమౌతోందని, బిందు రూపమును ఎలా స్మృతి చేయాలని చాలామంది పిల్లలు అంటారు. అర్థకల్పము పాటు పెద్దలింగ రూపములో స్మృతి చేశాము. అది కూడా తండ్రి వివరిస్తారు. బిందువును ఎవ్వరూ పూజించలేరు. మరి వీరి మందిరాలనెలా తయారు చేయాలి? బిందువు కనిపించదు. అందుకే పెద్ద శివలింగమును తయారు చేస్తారు. ఆత్మల సాలిగ్రామాలను చిన్న చిన్నవిగా తయారు చేస్తారు. వాటిని చిన్న అండములాగా చేస్తారు. పరమాత్మ బిందు రూపములో ఉన్నారని మొదట ఎందుకు చెప్పలేదని అంటారు. ఆ సమయములో ఇది తెలియజేసే పాత్రయే డ్రామాలో లేదని తండ్రి అంటారు. మీరు ఐ.సి.యస్ విద్యను ప్రారంభము నుండే ఎందుకు చదవరు? చదువుకు కూడా నియమాలు ఉన్నాయి కదా! ఎవరైనా ఇటువంటి విషయాలను అడిగినట్లయితే మీరిలా చెప్పండి. మంచిది. బాబాను అడిగి చెప్తామని గానీ లేదా మా కంటే పెద్ద టీచరున్నారు వారికి జాబు ద్వారా వ్రాసి, కనుక్కొని చెప్తామని చెప్పండి. బాబా చెప్పాల్సి ఉంటే చెప్తారు. లేకపోతే ముందు ముందు అర్థము చేసుకోగలరని అంటారు. ఒకేసారి అన్ని విషయాలను వినిపించరు. ఇవన్నీ కొత్త

విషయాలు. మీ వేద శాస్త్రాలలో ఏమి ఉన్నాయో వాటి సారమును తండ్రి కూర్చుని వివరిస్తారు. ఇవన్నీ భక్తిమార్గములో కూడా రచింపబడి ఉన్నాయి. వీటిని మీరు మళ్లీ చదువుకోవలసిందే. ఈ భక్తి చేసే పాత్రను అభినయించాల్సిందే. పతితులుగా అయ్యే పాత్రను కూడా అభినయించాల్సిందే. భక్తి ఊబిలో చిక్కుకుపోయారని అంటారు. బాహ్యంగా చాలా సుందరంగా ఉంటుంది. ఎండమావులలో నీటి మాదిరి అని ఉదాహరణమునిస్తారు. భక్తిలోనూ ఆకర్షణ చాలా ఉంటుంది. ఇది ఎండమావులలోని నీటి వంటిదని తండ్రి చెప్తారు. ఈ ఊబిలో కూరుకుపోతారు. తర్వాత వెలువడటమే కష్టమౌతుంది. పూర్తిగా చిక్కుకుపోతారు. ఇతరులను వెలికి తీయుటకై వెళ్తారు, స్వయము వారే చిక్కుకుపోతారు. ఈ విధంగా అనేకమంది చిక్కుకుపోయారు, ఆశ్చర్యముగా వింటారు, వర్ణిస్తారు, ఇతరులను వెలికి తీస్తారు, నడుస్తూ-నడుస్తూ స్వయం వారే చిక్కుకుపోతారు. ఎంతో 'ఫస్ట్‌క్లాస్'గా ఉండేవారే ఇరుక్కుపోతారు. అటువంటి వారిని మళ్లీ వెలికి తీయటం చాలా కష్టమైపోతుంది. తండ్రిని మర్చిపోతే ఊబి నుండి వెలికి తీయడంలో ఎంతో శ్రమ కలుగుతుంది. ఎంతగా అర్థము చేయించినా బుద్ధిలో కూర్చోదు. మాయరూపీ రావణుని ఊబి నుండి ఎంత బయటపడ్డారో ఇప్పుడు మీకు మీరే అర్థము చేసుకోగలరు. ఎంతెంత బయటపడ్తారో అంత సంతోషం కలుగుతుంది. ఎవరైతే స్వయం వెలికి వస్తారో, వారికి ఇతరులను వెలికి తీసే శక్తి ఉంటుంది. బాణాలు వేసేవారు కొందరు చురుకుగా ఉంటారు, మరికొందరు బలహీనంగా ఉంటారు. ఏకలవ్యుడు(భిల్లుడు) మరియు అర్జునుని ఉదాహరణ ఉంది కదా! అర్జునుడు గురువు జతలోనే ఉండేవాడు. అర్జునుడు అంటే ఒక్కరే కాదు, ఎవరైతే తండ్రికి చెందినవారిగా అయ్యి తండ్రి జతలో ఉంటారో, వారినే అర్జునుడు అని అంటారు. జతలో ఉండేవారికి, బయట ఉండేవారికి మధ్య రేస్(పరుగు పందెము) పెట్టడం జరుగుతుంది. భిల్లులు అనగా బయట ఉండేవారు కూడా తీక్షణముగా వెళ్లగలిగారు. ఉదాహరణ ఒక్కరిదే ఇవ్వడం జరుగుతుంది. ఇది అనేక మందికి సంబంధించిన విషయము. బాణమనగా ఈ జ్ఞానమే. తండ్రిని ఎంతగా తండ్రిని స్మృతి చేస్తున్నారో ప్రతి ఒక్కరూ తమకు తాము అర్థం చేసుకోగలరు. ఇంకెవ్వరినీ స్మృతి చేయటం లేదు కదా! మంచి మంచి దుస్తులు ధరించాలని, మంచి పదార్థాలు తినాలని లోభము కలుగుట లేదు కదా! ఇక్కడ మంచి మంచివి ధరిస్తే అక్కడ తగ్గిపోతాయి. ఇక్కడ మనము వనవాసములో ఉండాలి. మీరు ఈ శరీరాన్ని కూడా మరవండి అని తండ్రి చెప్తున్నారు. ఇది పాత తమోప్రధాన శరీరము. మీరు స్వర్గానికి యజమానులుగా అవుతారు. ఇచ్ఛా మాత్రం అవిద్యగా అవ్వండి అని బాబా చెప్తారు.

ఇక్కడ మీరు ఆభరణాలు మొదలైన వాటిని ధరించకండి అని తండ్రి అంటున్నారు. ఇలా ఎందుకంటారు?- దీనికి కూడా అనేక కారణాలున్నాయి. ఎవరైనా అభరణాలను పోగొట్టుకుంటే అక్కడ బి.కె.లకు ఇచ్చి వచ్చారని అంటారు లేదా మార్గంలో ఎవరైనా దొంగలు దోచుకోవచ్చు. ఈ రోజుల్లో పని మనుష్యులు కూడా చాలా దొంగతనాలు చేస్తారు. స్త్రీలు కూడా దోపిడీలు చేస్తారు. ప్రపంచ పరిస్థితి ఎలా తయారయ్యిందో చూడండి. ఈ ప్రపంచము పూర్తి వేశ్యాలయంగా ఉందని మీరు అర్థం చేసుకున్నారు. ఇక్కడ మనము శివబాబా జతలో శివాలయంలో కూర్చుని ఉన్నాము. వారు సత్యమైనవారు, చైతన్యమైనవారు, ఆనంద స్వరూపులు. మహిమంతా ఆత్మదే. నేను ప్రెసిడెంటుగా అయ్యాను, నేను ఫలానా,............ అని ఆత్మయే చెబుతుంది. మేము బ్రాహ్మణలమని, బాబా నుండి ఆస్తి

తీసుకుంటున్నామని మీ ఆత్మ చెప్తుంది. ఆత్మాభిమానంలో ఉండాలి. ఇందులోనే శ్రమ ఉంది. వీరు నాకు ఫలానా అయినారు,........... ఇది నాది,............ ఇవన్నీ గుర్తుంటాయి. మనము ఆత్మ భాయి - భాయి అయ్యామని అనగా సోదరులమని మర్చిపోతారు. ఇక్కడ నాది-నాది అనేది వదలవలసి ఉంటుంది. నేను ఆత్మనని ఇతని(బ్రహ్మాబాబా) ఆత్మకు కూడా తెలుసు. తండ్రి తెలిపిస్తూ ఉంటే నేను కూడా వింటూ ఉంటాను. మొదట నేనే వింటాను. నేను కూడా వినిపించగలను. కానీ పిల్లల కళ్యాణార్థమై - సదా శివబాబా తెలిపిస్తున్నారని భావించమని చెప్తాను. విచార సాగర మథనము చేయుట పిల్లల పని. మీరెలా చేస్తారో నేను కూడా అలాగే చేస్తాను. లేకపోతే నేనెలా మొదటి నెంబరులోకి వెళ్ళగలను. కానీ స్వయాన్ని గుప్తముగా ఉంచుకుంటాను. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత – పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము :-

1. నాది-నాది అనునవి వదిలి, స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించాలి. ఆత్మాభిమానులుగా ఉండే శ్రమ చేయాలి. ఇక్కడ పూర్తిగా వనవాసములో ఉండాలి. ధరించు, భుజించు వాటిలోని కోరికల పట్ల ఇచ్ఛా మాత్రం అవిద్యగా అవ్వాలి.
2. పాత్రను అభినయిస్తూ, కర్మలు చేస్తూ తమ శాంతి స్వధర్మములో స్థితమవ్వాలి. శాంతిధామాన్ని, సుఖధామాన్ని స్మృతి చేయాలి, ఈ దు:ఖధామాన్ని మర్చిపోవాలి.

వరదానము :- " స్వ స్థితి ద్వారా సర్వ పరిస్థితులను ఎదిరించి అవ్యక్త స్థితిని అభ్యసించే ఆత్మా భవ "

ఎప్పుడైతే అవ్యక్త స్థితిని అభ్యాసము చేసే అలవాటైపోతుందో అప్పుడు స్వస్థితి ద్వారా ప్రతీ పరిస్థితిని ఎదిరించగలరు. ఈ అలవాటు మనలను కోర్టుకు పోకుండా తప్పిస్తుంది. అందువలన ఈ అభ్యాసాన్ని ఎప్పుడైతే న్యాచురల్ నేచర్‌గా చేసుకుంటారో అప్పుడు న్యాచురల్ కెలామిటీస్ (ప్రకృతి ఆపదలు) జరుగుతాయి. ఎందుకంటే ఎప్పుడైతే ఎదిరించేవారు స్వస్థితి ద్వారా ప్రతి పరిస్థితిని దాటుకునే శక్తిని ధారణ చేస్తారో అప్పుడు పర్దా తొలగిపోతుంది. అందుకు పాత అలవాట్ల నుండి, పాత సంస్కారాల నుండి, పాత విషయాల నుండి పూర్తి వైరాగ్యముండాలి.

స్లోగన్ :- " స్వయాన్ని నిమిత్తంగా ఉండి చేస్తున్న ఆత్మనని భావిస్తే ఏ కర్మ చేస్తున్నా అలసట కలగదు (రాదు) "